

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi!

Zsidó szavazatok.

Pécs, 1896. október hó 19-én.

Hát ez már meg mi az isten csudája, fogja kérdezni a józan gondolkodású magyar ember a fenti cím láttára. Eddig úgy tudtuk, hogy a választókat a választási jog, mint magyar állampolgárokat s nem mint egyik vagy másik hitfelekezet tagjait illeti meg s ebből folyólag a pártokhoz való csatlakozás is a politikai meggyőződés és nem felekezetek szerint történik és csak az akként való tömörülés bír jogosultsággal.

Ezt az igazságot akarja meghazudtolni a pécsi zsidó hitközség egy pár főszerepvivője, amikor uton-utfélen hirdetik, hogy a zsidóságnak, mint ilyennek, kötelessége a kormánypárt zászlaja alá sorakozni és valóságos hittagadók gyanánt állítják oda felekezetük elé azokat a hitsorsosait, akiket politikai meggyőződésük az ellenzék táborába vezérelt.

Nos, ezek a jó urak lehetnek igen jó üzletemberek, de igaz hazafiságukhoz bizony sok szó fér, mert a legveszedelmesebb fegyverrel, a vallási gyűlölség szításával dolgoznak a magyar nemzet szét-darabolásán és ebben sokkal bűnösebbek, mint azok a néppárti izgatók, akiket ők szoktak lerántani a sárga földig első sorban, mert ha a magyar katolikus, meg

a magyar református felekezetek szerint csoportosulnak a politikában, ez nagy veszedelem ugyan az országra, de hatása mégis nem terjed a vallási villongás határain túl, míg a zsidóságnak mint ilyennek testületi állásfoglalása minden téren kevésbé bír vallási, mint inkább faji jelleggel s ez az, ami tápot ad az állam gyökerét megtámadó faji gyűlölségnek.

A zsidók folyton keserű panaszoként hányják fel, hogy a keresztény társadalom nem fogadja be őket egyenrangú tagjaiul, hogy minden egyenjogusítás és recepció dacára folyton éreztetik velük túrt voltukat, s ezek a panaszok teljesen igazak is, de csak addig, ameddig a tény konstataálására szorítkoznak. Már e szomorú jelenség okának kutatásában tévton járnak a panaszolóknak s ez uton nem is fognak eljutni a baj orvoslásához soha.

A társadalmi egybeolvadásnak nagy akadályát képezik ugyan a százados előítéletek, de az is tagadhatatlan, hogy a keresztény társadalom tette meg az első lépést ezeknek az előítéleteknek a ledöntésére, amikor a zsidóságot az alkotmány sáncaiba bevette s megosztotta velük az állampolgár összes közszabadságait, most már a zsidóságon lenne a sor, hogy a mikor nem hitelvi dolgokról van szó, akkor ne mint zsidók, hanem mint magyar állampolgárok éljenek ezekkel a jogokkal

s országos politikai kérdésekben rázzák le magukról a felekezeti és faji bilincseket.

Addig, míg az állam el nem háritotta az utból mindazokat az akadályokat, amelyek a keresztény és zsidó társadalom egybeolvadásának útjában állottak, a míg törvény tiltotta a családi egyesülést s a kölcsönös áttérés lehetőségét, még jogosult lehetett a zsidóságnak együttes fellépése a politikában, mert hisz országos törvény megváltoztatása volt szükséges az akadályok kiküszöböléséhez, de most, amikor az állam törvényhozása a maga részéről megtett már mindent erre a célra, amikor országos törvénnyel kielégítendő külön jogos zsidó érdekek már nem léteznek: most a felekezet szerinti tömörülésnek sem józan oka, sem jogosultsága nincsen, legkevesbé van pedig jogosultsága az oly jelölt ellenében, mint Erreth János, aki tevőleges részt vett a zsidóság társadalmi egyenjogusításának munkájában, aki megszavazta a polgári házasságot, vallásszabadságot s ezen felül még a zsidó vallás recepcióját is.

Ilyen körülmények között a legvérlázítóbb presszió az, ha akár a vallási, akár a faji együvé tartozandóságra appellálva, a zsidó szavazókat kiközösítik, vallásfelekezeti üldözéssel fenyegetik, ha nem az ellenzéki jelölt ellen adják le szavazatukat.

Hallottunk olyan nyilatkozatokat is,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Vegyten.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Hát kérem, azt hiszem, igazat ad a nyájas és nyajtalan olvasó, ha megsajnálom azt a halandót, ki Omikront nem ismeri.

— Omikront nem ismerni?!

Részemről szégyenemben a föld alá bujnék, ha kislúne reám, hogy Bercit nem ismerem.

Bercit a színészt, Bercit a tárcairót!

Olyan aranyos, igazi bohém lelkületű, kacagó szívű, szellemes cimborá, kit, hogy oly soká megvont tőlem a sors, most mohón élvezek, keresem és ha megtalálom, el nem eresztsem; éjjel, nappal vele lennék, ha az ő kedves, aranyos felesége, meg az én ugyanoly tulajdonságu banyám, bele nem beszélnek a vetőjukat. Azzal a gyanuperrel keserítik önmagukat, hogy mi együtt lumpolni járunk! Rágalom! mert bizony mi ülünk, ha lumpolunk és nem járunk.

Omikron agyában azonban páratlan „zord” idea fogamzott meg, mely testet öltött ma.

Ugyanis a király-utcában barangoltam és ide-oda tipegésemm a színház elé vezetett.

Ott Berci édes kis felesége jön telém

és azzal az üdvözítő, kedves mosolyával egy maroquin kötésű jegyzőkönyvet nyújt át.

— Berci nem jöttél el, doiga, van, és a vegytani jegyzetektől úgy átbotából néhányat küld. Ime ezek.

— Kézre-csókolom! igen köszööm; Berci igazán oly kedves; s kérem neki hálámat kifejezni.

— Megmondom, jó napot.

— Kisztihand!

Cégeres, politikus! már ismét micsoda új bolondéria lehet ezzel a könyvvel. Kinyitottam, lapozgattam benne, hát csak első lapján volt egy vegytani képlet felírva.

Kesdtem a mélyebb magyarázatot kutatni e jegyzetben; de hát mit tudjak kiszopni a higitott kénsav képletéből?

$H_2 S O_4$

Kinoztam a fejemet. Neki mentem egy ablakos tótnak, egy pék inasnak és egy dakszli kutyának; azonban ezek dacára sem jöttem a nyitjára.

Végre midőn a cigarettámat már harmadszor az égő felével tettem korall ajkaim közé, végre heureka! megvan. Nem jelent az bizony egyebet mint: „hol találkosunk ma 2 órakor; Sillaiban, vagy az Otthon kávéházban; pénz van 4 forint; tehát ez a $H_2 S O_4$, a higitott kénsav képlete.

Én aztán mellé irtam egy másik képletet, a bárium sulphát képletét:

$Ba S O_4$

Ez meg azt jelentette: bajos az asz-

szony miatt, azonban nézz oda Sillayhoz meg az Otthonba; a 4 forintodnak örülök. Astán az jótárszolgálat a színházba küldtem vissza Bercinek a jegyzőkönyvet.

Berci mellett állott a felesége akkor, mikor visszaküldtem a vegytani jegyzeteket. Azt hitte Berci, hogy nem akarok vele lenni, dühös lett és ismét ráirt egy vegyi-képletet. Összerakott Magneziumot, Calciumot és vasat.

$Fe Ca Mg$

hát ezt azonnal kisütöttem:

„Akkor fenét eszel a Csertának a marhahus gulyásából.” Est fenyegette vissza.

No már erre elszaladtam hozzá a szinpadra. Ott volt még akkor is a felesége, az a kedves szőke asszonyka.

— Tévedtél Berci! nem jól irtad azt a vegytani képletet.

— Én, én tévedtem? Hogyan?

— Hát nézz ide, ennek a mangán-savas vasnak ez a képlete:

Fe, Mg

Berci szemeiben röpke csintalan sugár csillant meg.

Megértett. Mert a képlet azt jelentette; a mi új volapükünkben:

A Freisztál lesznek este 9 órakor a „mérég” társaság ülésénél.

Minden úgy ment, ahogy kifoszták.

A feleségemnek vacsorakor feltűnt bosszuszus ábrázatom. Tudakolta az okát.

még pedig előkelő zsidó körökből, hogy a zsidóságnak mindig a hatalommal kell tartania, mert csak a hatalomtól várhatnak kellő védelmet a keresztény társadalomban irányukban még mindig uralkodó ellenszenv kitörései ellen.

Olyan korlátolt látókörű felfogás ez, amely egyenesen lealázó a zsidóságra nézve, mert a politikai éretlenségnek oly nagy fokáról tanuskodik, a melyben leledző népet politikai jogositványokkal felruházni a közszabadság egyenes veszélyeztetését jelentené. Politikai jogot csak az a nép gyakorolhat az ország javára, amely ezzel a kormányzatnak irányt adni tud és mer, de az oly nép, amely a mindenkori kormánytól várja az irányítást, amely mindig a hatalom árnyékában húzza meg magát, bármilyen legyen annak kormányzata, az szolgálásra született, politikai jogait legfőleg a saját egyéni hasznára, de nem az ország javára érvényesíti.

Ez a felfogás szülő anyja az antiszemitizmusnak s meg vagyunk róla győződve, hogy zsidó polgártársaink már kinőttek abból a politikai kiskorúságból, a melyet vezetőik rájuk erőszakolni akarnak. Be fogják látni, hogy ha ők mindig és mindenütt csak mint zsidók lépnek fel, a társadalom sem fogja bennük meglátni a polgártársat, a hazafit s így maguk emelnek új és mesterséges gátakat az egyesülésnek immár ledöntött akadályai helyébe.

Ha megvan minden állampolgárnak a szabadsága ahhoz a politikai párthoz szegődhetni, a melyikhez meggyőződése vezérli, miért legyen ettől a szabadságtól megfosztva éppen csak a zsidó szavazó, a kitől — azért, mert zsidó — mindig megkövetelik, hogy a kormányt támogassa!

* **Programm a véka alatt.** Kedves laptársunk, a „Pécsi Napló“ ez alatt a cím alatt foglalozzik tegnapi számában azzal

— Ugyan, hagyj el, éjjeli szolgálatom van!

— Éjjeli szolgálatod? és miért?

— Miért? hát Sztörincen töltés-csu szamlás állott be és az most irodába kell valakinek lennie, s ki az esetleges táviratokat fogadja.

— Ejnye szegény Kari! Aztán mit csinál az egész hosszú éjszakán keresztül?

— Hát viszek magammal egy könyvet és olvasok.

Ugy-ugy! jól teszed. Szegény asszony annyira megsajnál, készített még egy jó theát és úgy bocsájtott utnak. Az ajtóig, kapuig elkísért és én duzzogó arccal türtem bucsu csókját; de midőn aztán bezárta a kaput, kaján mosoly fektűt a duzzogó helyébe és lebegtem Berciék-felé.

Freiszt vendéglőjében tartottuk a „Méreg“ társaság alakuló gyűlését.

Minden egyes tagnak volt egy önválasztotta méreg neve. Phosfor, arsenicum, morfium stb.

Tőlem is bekövetelték a nevemet.

— Mondj már egy mérget! — sugták.

— A feleség! mondtam gyorsan.

— Nem jó! utasították vissza 20 torokból.

— Hát akkor anyós! az csak méreg!

— Méregnek méreg, az igaz, de anyózt nem lehet bevenni, — mást mondj!

— Zacherlin!

— De te szerencsétlen, az sem tulajdonképeni méreg! mondja Bombai.

a birrel, hogy Erreth János október 25-én, tehát három nappal a választás előtt, fogja program-beszédét megtartani s természetesen sajnálja a szegény függetlenségi polgárokat, hogy oly sokáig maradnak bizonytalanságban s ide oda lesznek terelve, mint egy birkanyáj. Nos azok a függetlenségi polgárok nagyon meg fogják köszönni a „Pécsi Napló“nak a rájuk pazarolt szép címet s az irántuk tanusított meleg részvétet, de arra a program-beszédre mégis csak nyugodtan fognak várakozni, és tessék est annál is nagyobb megnyugvással, mert ismerik Erreth működését a múltból s teljesen megbiznak abban a jelöltben, akit a lefolyt ötödik év alatt az ország házában mindig ott láttak, a hol a függetlenségi és 48-as párt küzdött. — Jó lenne, ha a „Pécsi Napló“ a maga háza előtt seperne s azon ütköznék meg, hogy Aidinger megéppenséggel nem tart program-beszédet; mert a felléptetésekor mondott öndicsőítő himnuszot ő maga sem tekintette program-beszédnek s kijelentette, hogy programját — ha a választók kívánják — majd később fejti ki. A választók azonban, úgy látszik, nem kíváncsiak rá s azért az Aidinger programbeszédét nem is kerül ki a véka alól.

Minnek is erőltetné magát ilyesmivel a polgármester, ő neki vannak más hódító eszközei: eljár maga fenyegetni a választókat s könyörögni annak a bizonyos muszáj-szavazási rendeletnek a kibocsátásáért a hivatalfőnökökhöz. Ez többet használ bármilyen programbeszédnél s ha az országában megszavazza a kvótafelemelést, legalább nem lehet szószegéssel vádolni, hiszen nem ő mondta, hogy nem szavazza meg az újabb sarcot, hanem csak a Lájzbajnál, a kedves „Pécsi Napló“, annak pedig úgy sem hisz senki.

* **A bujkáló központi választmány.** A város központi választmánya már a múlt hétfőn tartotta meg ülését, a melyen megállapította a választás határidejét, megválasztotta a választási elnököket és a küldöttség tagjait s minderről a közönséget a mai napig nem értesítette. A kormányparti pártlap utján kiszivárgott annak a híre is, hogy a választási sorrend mikép lett megállapítva s hogy a miniszteri rende-

— Ohó! protestáltam, a mitől a sváb megdöglik, az már csak méreg!

Belenyugodtak. Így hát Zacherlin lett a nevem.

— Hej! ezt a kedélyes, tisztességes és minden ízében akerülő kis saulagságot semmiféle potentát meg nem veheti magának; hála Isten, hogy szegény embernek is van néha egy röpke kis boldog órája.

Abban a külön szobában csak úgy hemzsegett a szellemesnél szellemesebb ötlet, tréfa, apercu.

Bájos hölgyek ezüstcsengésű kacagása, csintalan, izzó szempillantások, szép karénekek, kuplék.

Hogy felmelegedett a lelkem, a hetedik égben voltam; és ezt neked köszönhetem, én jó, édes barátom Bercim!

Még egy pár felköszöntő, — még egy pár tisztelgő móka, élc és dal és a társaság éjjélután szétoszlott, azzal az ígérettel, hogy egy hét múlva ismét összejönnek.

Mentem én is haza. Lefeküdtem. Amidőn a paplant az orromra huztam, még akkor is a fülemben csengett ez a régi s mégis oly kedves nóta:

„Busa kőszó szállott a bus pacsirta,
Mikor magát oda fenn már kisírta...“

Egy élvezetes boldog estét töltöttem Thália pap és papnői között; — fogadd ismételtén köszönetemet kedves Omikron — Bercikém.

Kari.

letekkel is már ismételtén törvényteleneknek kijelentett választói igazolványok mellett történik meg csak a bebocsátás a választási helyiségbe. Erről a határozatról a hétfői ülésen szó sem volt, tehát utóbb kellett még egy ülést tartaniok, a melyre azonban a közp. választmány ellenzéki tagjait már nem hívták meg. Mire való ez a taktikázás; miért nem teszi közzé a közp. választmány már egyszer a választás rendjére vonatkozó hirdetményét; vagy azt hiszi, hogy a kormányparti főkor-tesekből álló küldöttség törvénytelenégei ellen nem fogunk orvoslást találni, ha azok meglepetésszerűen jutnak a közönség tudomására? Csalatkoznak jó urak, Pécs nem Nyitra, sem Stomfa, itt nem lehet Tarnóczykodni s Tarnóczy is csak ott mert vitézkedni, a honnét a választás után elhordhatta az irháját.

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 19.

Választási levelek.

V.

„Negyven levél az asztalon a reggeli postáról! Olló és vörös plajbász segits! Ez mind harc, háboru és olyan dolog, a miből harc, háboru lesz!“ így szól kétségbeesetten az általunk irottakért felelős principálisunk, mikor az irodába jöve maga előtt látja az érkezett levelek egész halmazát, kezdi ezeket elolvasni:

1. levél. „Tisztelt szerkesztő ur! Ön jó barátságban van x-el, a kinek szavára sokat ad y, a kire viszont nagy befolyással van z, a ki végre mindent tehet megválasztatásomra nézve. Azért kérem beszéljen x-el és kérje meg szóljon y al és kapacitálja őt arra, hogy írjon z nek, hogy segítse elő ügyemet stb.“

2. levél: „Kedves barátom! Az alább következő közlemény annyira sürgős, hogy ha lehet, még a tegnapi lapodban add ki.“

3. levél. „... Elismerem, hogy nagyon erős dolog az, mit az ellenjelöltől írtam, de ismerve Önnek jó szokását, hogy a közlemény felét ki szokta vörös plajbászozni, teljes szabadságot engedek e tekintetben, csupán arra kérem, hogy azt az egyet ne törölje ki a tudósításból, hogy az illető ezüst kanalat lopott és hogy az apjának 2 évi távolléte alatt született, — az erősebb kifejezéseket kihagyhatja...“

4. levél. „No én szép dolgokat mesélhetnék az ellenjelöltől, de hát tudva, hogy Önnek jó barátja és úgy sem tenné közzé, elhallgatom. Isten vele!“

5. levél. „Add ki, kérlek, mellékelt cikket. Földvidéki kerületben léptem fel, ott ennek nagy hatása lesz No aztán a mi méltányos, az igaz is. Vannak főiskoláink magyarok számára, vannak tanyai iskoláink mezőn lakók számára, csak a szegény drótos tótok nem részesülnek semmi oktatásban. Cikkemben a „vándoriskolák felállítása“ mellett harcolok. Reményilem, te is helyesled.“

6. levél. „Kedves barátom! Nagy szívesre kérek, tudom, hogy kitűnő vívó vagy, hívd ki párbajra ellenjelöltemet és vágd le egyik fülét, párbajsegédséget elfogadom.“

7. levél. „Édes szerkesztő uram! adja ki kérem még egyszer programomat, mert sokan nem olvasták!“

8. levél. „Uram! Ön elég rosszakaratu volt programomat megcsönkítva és elferdítve mutatni be a közönségnek, ugyanis kihagyta belőle a megszólítást: „tisztelt polgárok!“ — Pedig az benne a fődolog. Engem itt azzal vádolnak, hogy a polgári osztályt lenézem, ama kihagyott két szó tanuskodott volna mellettem, hogy én a polgári osztályt tisztetem; már most önnek köszönhetem, ha megbukom.“

9. levél. „Becses lapja mult számában

ast írja rólam, hogy én Szentlőrincre megyek képviselőjelöltnek. Ez hazug rágalom; — igaz, hogy oda megyek, de csak korcsmárosnak. Kérném ezt reputációm érdekében közzé tenni."

10. levél. „Igen tisztelt uram! Látnom, hogy lapjában nem dicsér eléggé. Kérem közölje alábbiakat, de oly álnév alatt, hogy ne ismerjék meg stylusomat."

11. levél. „Értesítsen rögtön, ki az a vakmerő gazember, ki azt írta rólam, hogy jobbpárti nyavalyában szenvedek! Az ilyen hazaárulót lekasabolom!"

12. levél. „Ha ezt a levelemet nem szándékozik ön kiadni, kérem küldje vissza felbontatlanul."

Jön aztán 3 cáfolat, 3 ellencáfolat, 2 recontra cáfolat, 10 párbajra kihívás, 3 barátság felmondás, 2 sajtópörrel fenyegetés és 3 terjedelmes program.

Alig bontja fel szerkesztőnk az utolsó levelet, jön a sürgönyhordó, majd az expressz levél, míg itt lesz a déli pósta, mely dolgot ad addig, míg megérkeznek az esti vonaton jövő levelek. Szegény szerkesztőnk ugyancsak belefárad a levélolvasásba, de megtalálja az utoljára felbontott levélben fáradozása jutalmát: 1 előfizetőt 1 hónapra!

Egész nap semmit sem irhatott, most ül le az asztalhoz és az egy fél óra múlva megjelenő lapba következő hirdetést bocsátja közzé: „Keresek egy erős idegekkel bíró embert, ki nem ijed meg a fenyegetések és párbajra való kihívásokkal való ijesztgetésektől és ki vállalkozik arra, hogy a képviselőválasztások alatt lapunkhoz érkezett leveleket átolvassa. Ajánlatok a „Pécsi Figyelő" szerkesztőségéhez intézendők.

Mindennek hitelessé:
Stella.

Napirend 1896. október 20-án

Naptár: kedd, október 20. — Róm. kath.: Vendel — Prot.: Irén. — Görög-kel.: (okt. 8.) Pelágia — Zsidó: Marcheschwan 13. — Nap két 6 óra 12 perckor; nyugszik 4 óra 45 perckor. — Hold két délután 3 óra 55 perckor; nyugszik reggel 4 óra 54 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 12 Celsius fok meleg; légnyomás 745. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő és helyenként esapadék várható.

Színház: „Bányamester", operette.
Közigazgatási bizottsági ülés a vármegyeházán délelőtt 10 órakor.

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban reggel 8 órakor.

— **(Kossuth Ferenc Szigetvárott.)** Mint levelezőnk írja, Szigetvárott fényes fogadtatásban részesítik. A f. hó 21-én (szerdán) odaérkező Kossuth Ferencet. A tegnapi szétküldött meghívók szerint reggel 9 órakor lesz Kossuth Ferenc ünnepélyes fogadtatása. Tíz órakor diszgyűlés a vásártéren. Délután 1 órakor diszebed a „Korona" nagytermében és néppünnepe a vásártéren. A választás Szigetvárott f. hó 28-án lesz.

— **(A horvát bán Pécsen.)** K. H. uen-Héderváry Károly gróf horvát bán ma este a gyorsvonattal érkezik Pécsre gimnázista fiának meglátogatására.

— **(Brászay körútja.)** Brászay Kalmánt, a szalántai kerület függetlenségi és 48-as pártjának jelöltjét szombaton Hosszu-Hetény községénél már az országuton lovas bandériummal fogadták. Brászay a község házához hajtatott, a hol Béres György földműves fogadta csinos beszéddel, melyben elmondta, hogy csak az képes a földműves érdekeit kellőképpen méltányolni, aki maga is mezőgazdasággal foglalkozik. Ezután Brászay mondta el programbeszédét s látogatást tett a jegyzőnél és a plebánosnál, ahol Vajjayval találkozott. Innét a tanítóhoz ment, miközben Vajjay kocsin eltávozott a község-

ből, s ekkor több abcug-kiáltás hallatszott. Vasárnap a patacsi, ma pedig a p. bogádi jegyzőség községeit kereste föl Brászay, mindenütt ovációkban részesülve a föld népe részéről. Kossuth Ferenc f. hó 21-én, szerdán este érkezik, mint ma erről sürgönyileg értesített bennünket, Olay Lajos társaságában Pellérdre és ugyanott másnap beszélni fog a néphez, a mely lelkesedéssel várja. — Lapunk sártakor értesülünk, hogy Kirszteier János betűszedő, a helybeli szocialista lap kiadó-szerkesztője, a szalántai kerületben szocialdemokrata programmal képviselőjelöltnek fel lépett.

— **(A szegzárdi mandátum.)** Hárman is versenyeznek a szegzárdi mandátumért: G a g i e r Gyula függetlenségi Ugron párti, Ü r m é n y i Bernát mameluk és B o d a Vilmos függetlenségi Kossuthista. Mint bennünket Szegzárdról értesítenek, Boda győzelme biztosra vehető. A mult ciklus alatt Boda képviselte a kerületet.

— **(A pécsi polgári daloskör)** vasárnap este a Vigadóban őszi hangversenyt tartotta, mely rendkívül fényesen sikerült. Nagy közönség előtt énekelt e jól felgyelmezett énekkar, mely hogy ily nagy sikereket ért el és oly sokra vitte, mint azt tegnap láttuk, főleg karmesterük S i m a c s e k érdeme, ki időt fáradságot nem ki m é l v e tanítja kótát olvasni a tagokat és a naturalistákból zeneileg képzett dalárokat alkot. Minden egyes ének számot megtapsolt a közönség, főleg tetszett azonban Schwarzenone vegyeskara „Ütött az óra," melyet a daloskör férfi és női kara adott elő és melyet oly frenetikus tapssal kísérték, hogy azt háromszor is meg kellett ismételni. Műsor után a tánc következett, melyhez a talp alá valót Korodi Károly kedvelt népzene-kara szolgáltatta. Járták is daláraink nagy hűvel és kimutatták, hogy a táncban is szakértők. A szünóránban azután közkívánatra előadták a „jammot" fölöltözve az olasz utcai énekesek nemzeti kosztümébe és e kedves fülbemászó dallamu éneket, ugyancsak az egylet tagjaiból kikerült hegedű, fuvola és gitár játékkal kísérté. Az első négyest vagy 50 pár táncolta és a pirkadó hajnal még együtt találta a mulatozókat.

— **(Az első fecske.)** A táncmulatságok sorozatát az idén a pécsi jótékony nőegylet nyitotta meg szombaton este sikerült kossorucskájával. Kevesen jöttek ugyan el, de ez előre látható volt, hisz a mamák már az e táncestély rendezése ügyében tartott választmányi ülésen kijelentették, hogy leányaik a jogász estélyre készülnek és így erre a mulatságra nem jönnek el. Voltak azonban, kik őszinte örömmel fogadták a hírt, hogy a nőegylet már októberben rendezi a táncestélyt, el is jöttek és bizony ugy hajnal felé egy kellemesen eltöltött estély emlékével hagyták el a nőegyleti helyiséget. Az első négyest 30 pár táncolta; a zenét Farkas Sándor szolgáltatta. Tudósítónk ott látta a következő leányokat: Alt Ilonka, Baróthi Margit, Dedinszky Olga, Engel Olga, Fekete Irma, Hoser Etelka, Kindl Gizella, Kovácsffy Mili, Kaltnecker Mariska, Kovácsics Irén, Löwy Anna, Marossy Zsella, Mazaly Paula, Nagy Klemi, Rasgha Ilona, Szánthó Etel, Szieberth nővérek, Szöllősi Lenke, Ternovszky Margit, Verner Elsa, Vasváry Irma, Vész Frida.

— **(Pártsszervezés Duna-Szekcsőn.)** A dunaszekcsői ellenségi választók pénteken pártsszervezkedési értekezletet tartottak, melyre táviratilag Jagics József képviselőjelöltet is meghívták. A helyi végrehajtó bizottságba beválasztottak: elnökül Kakány János, bizottsági tagokul: Garay János,

Csicsics Vászó, Matus András, Vognez Jakab, Balog Ádám, Ferenci József, Martina András, Smercsák Szávó, Smercsák Mátyás, Szűcs János, Plavics Rádo, Zalay János, Dimics Mihály, Frányó Mihály, Frányó János, Wágner Ádám, Balog Sándor, Kiss István, Pirias István, Kapelmayer Mihály, Müller András legtekintélyesebb és legbefolyásosabb birtokosok. Kakány János üdvözölte a körükben megjelent jelöltet, kijelentvén, hogy a dunaszekcsői választók szívesen és lélekkel csatlakoznak Jagicshoz és a mohácsi egyesült ellenségi a jelölés alkalmából tett megállapodásaihoz. Dunaszekcső döntő súlyal bír a választásnál 586 szavazatával, melyből a kormánypárt még vesztegetés árán sem lesz képes 10—15-nél többet meghódítani. S ha ehhez hozzáveszszük csak Mohácsnak 500—600-ra menő ellenségi szavazatát, úgy az ellenségi győzelme minden kétségen kívül áll; mert hátra vannak még a többi községek, melyek nagyrészt szintén ide fognak csatlakozni.

— **(A Pécsi Athletikai klub)** közgyűlését vasárnap tartotta a tagok élénk részvétele mellett. N o t t e r Jenő titkár felolvasta az évi jelentést, melyből kitűnik, hogy a klubnak 94 rendes és 6 pártoló tagja van, vagyis 25-tel több, mint tavaly. A pénztári állapot is kedvező, a mennyiben az 1064 frt 60 kr bevétellel szemben csak 964 frt 34 kr kiadás áll, így marad egyenleg 170 frt 92 kr, a gyakorlószerek pedig 680 frt 90 kr értéket képviselnek. Az egylet életképességére vall, hogy házi versenyén nem várt eredményt mutatott fel, a mellett tagjai közül kilencen idegen egyesületek által rendezett versenyekben győztesek lettek, az egylet pedig a kerékpárosok által rendezett sétakörzön az első díjat vitte el. A gyűlés a jelentést tudomásul vette és elnök ajánlatára Liszkai Bálintot, ki pécsi tartózkodása alatt az egylet felvirágzása körül érdemeket szerzett, tiszteletbeli taggá választotta és őt erről sürgönyileg értesítette. A régi tisztikar lemondott és az ujonnan választottak tagjai lettek: elnök egyhangulag Jobst László dr., ki azonban utalva nagymérvű és sokirányú elfoglaltságára, a tisztet elfogadni nem volt hajlandó, a tagok megkísérelték az elnököt maradára bírni, de kénytelenek voltak lemondását sajnálattal tudomásul venni és az elnökválasztást bizonytalan időre elhalasztani. Alelnök dr. B o d ó Aladár, titkár: Notter Jenő, jegyző: Csinkler Ferenc, szertáros: Zeille Ferenc, segédszertáros: ifj. Antal Gyula, ügyész: dr. Lieber György, orvos: dr. Johan Béla. Választmányi tagok: Máthé Ödön, dr. Jobst László, dr. Lauber Rezső, Taizs József, Hainesz Károly, Mayer Károly, dr. Obetko Dezső, dr. Szilasi Zeigmond. Póttagok: Charch Károly, Günsberger Samu dr., Kepes Ferenc és Ptacek Viktor. Este látogatott társasvacsorát rendeztek az ujonnan megválasztottak tiszteletére, hol felkészítőben természetesen nem volt hiány.

— **(Impozáns menet)** vonult végig tegnap éjjel a Ferenciek-utcáján. A tekintélyes számu, mintegy 25 főnyi menet két hatalmas, félrófnyi széles Aidinger-zászlót lobogtatott s élén a kormos kémények világának bucsut mondott s főkortesnek felcsapott egyén haladt, nyomában négy darab fehérre mosdatott szerecsennel. A még hátralevő meglepő nagy, husz főből álló csoportban lelkes csemeték éljeneztek a szabadelvű párt jelöltjét s minden éljenzés után egetverő lelkesedést merítettek a borból, melyet kannaszámra cipeltek utánuk. A hatalmas menetet két szál cigánygyerek és egy nagybögös zárták be s folyton lelkes — marsot huztak. Az impozáns menet, melyet mindenki örömmel látott, így vonult a Ferenciek-utcájáról a Széchenyi térre. Ott a Ribay-kávéház terraszán egy társaság ellentünetést próbált rendezni; alig ejtették ki azon-

ban az első abcugot, az impozáns menet egyszerre szétfutott s minden tagja csak a boros kannákat igyekezett menteni, mert hiszen minden éljenért egy-egy nagy kortyot hushattak a borból. Az általános sűrűsávarban az egyik zászlót el is vesztették s később rendőri fedezet alatt tértek vissza, hogy megkeressék. A zászló azonban nem volt sehol s egyedül a bor maradt meg a számkra lelkesítőnek. És még mondja valaki, ki az impozáns lélekemelő tüntetést látta, hogy a kormányparti jelölt győzelme nem biztos! — A helyessinén járt másik tudósítónk az impozáns diásvonulásról a következő kiegészítő adatokat közli velünk: A két zászlót két mesitlábos zászlóőr vitte s a menet élén Freiszt kocsmáros, valamint Dobosay István városi községyment, nyomukban pedig Hirschfeldnek nyolc darab napasámosa. A három cigánygyerek után kerekasám húsz déssahölgy vonult nagy lelkesen, kendőiket lobogtatva, de hogy mire, vagy kire: azt senki sem tudta eltalálni. A menetet — állítólag — két rendőrbiztos is kísérte, bizonyára azért, hogy az impozáns diásvonulás magasztosságát mi se zavarja meg s a déssahölgyek erénye inzultálásnak ne legyen kitéve. A menet, melyet a Magyar Király előtt is — megabcugoltak, hogy hová vonult az éjjeli homályban a déssahölgyekkel: arról a vezetők felelősek.

— **(Elfogott bankó-csináló.)** Jó fogást csinált ma reggel a pécsi rendőrség Krisker, álnéven Dembinszky Lajos személyében, a kit már 1892-ben jogerős ítélettel 8 hónapi börtönre ítélték hamis bankjegyekkel folytatott csalás miatt s azóta állandóan körözés alatt áll. A 14. számú rendőr. Gorjánác Ádám ismerte föl legelőször a jómadarat a Xavér kápolna közelében s midőn el akarta fogni, Krisker paprikát szórt a szeméi közé, úgy hogy egérutat nyerhetett. A rendőr kiáltozására a közelben álló Serber János hentea egy másik polgárral utána vetette magát s hosszú dulakodás után sikerült elfogniok s megkötözve a városházára szállítaniok. Még a dulakodás hevében egy újságpapírosba göngyölgetett csomagot dobott el, a melyen celluloid hártára kezdetleges módon volt fölrajzolva egy 5 frtos bankjegy mintája. Reeh György kapitány szobájában alapos kutatás alá vették s csakhamar 3 db 5 frtos, 2 db 10 frtos, és 2 db 50 frtos rajzot találtak nála több levél és egy fénykép kíséretében, mely utóbbi magát az elfogottat ábrásolja feleségével karonfogva. A levelek egyikét valami szobacica intézte a napokban hozzá, melyben egy teljes biztonságot nyújtó lakást ajánl föl neki a Klimó utca 1. sz. alatti átjáró hátszobában. Ugy látszik, itt akarta berendezni a nagy forgalomra számított üzletet, mely abban állott volna, hogy tudatlan parasztnak jó pénzért áruba bocsátotta volna ezeket az állítólag sokszorosítható bankjegy-mintákat. Felesége, a ki az arckép után szemrevaló menyecskének látszik, Bonyhádon lakik. Krisker maga köröztetése óta többször meg-megfordult rövid időre Pécsen, de mindig ki tudott siklani a rendőrség kezei közül. Most végre kérekerült s megvasaiva elmélkedik a rendőrségi fogházban, honnét már holnap a kir. ügyésséghez kísérik át. Krisker azelőtt pénzügyőri vigyázó volt.

— **(Erdőőri szakvizsgák.)** A vármegyeházán ma délelőtt vették kezdetüket az erdőőri szakvizsgák. A vizsgálati bizottság az erdőfelügyelő elnöklété alatt Seh Jenő

kerületi főerdészből és a bizottsági tagokból alakult meg s a vizsgálatra megjelent 19 jelentkezővel csak pár nap múlva fog végezni.

— **(Tanulók felrándulása a kiállításra.)** A helybeli állami főreáliskola 15 és a főgimnázium 30 növendéke holnap (kedden) a fél tizenkét órai vonattal utazik fel Budapestre a millenniumi kiállítás megtekintése végett.

— **(Angol pénz Pécsen.)** A tegnapi postával Londonból Schmidt Antal dr. közoktatói orvos 15 font sterlingről szóló postautalványt kapott s egyúttal levelet is egy londoni műtőszerszámgyáros cégtől, melyben Schmidt drnak a millenniumi kiállításán lévő műtő-asztalának a rajzait kéri, továbbá a pécsi közoktatói műtő szobájának a részletes leírását. Tudvalevőleg Schmidt dr. saját tálmányu, forgatható és valami 30 féle helyzetbe állítható műtő asztala felköltötte a kiállításra a szakkörök figyelmét s mint a londoni érdeklődés, is bizonyítja, nagyszerű kiállításokkal teszi meg hódító útját a világ legelső rendű betegápoló intézeteiben.

— **(A hangulat Dárdán.)** Dárdai levelezőnk írja, hogy vasárnap Dreher Antal dárdai ügyvédhez egy csomó Hentaller féle választási zászló érkezett. A kiosztásnál lelkes versengés volt a zászlóért, mindenki iparkodott egyet elnyerni, hogy házára kitűzhesse. A kalapok mellett ott díszlik a toll, melyen zöld levélen aranyos betűkkel olvasható: „Éljen Hentaller Lajos, a 48-as párt jelöltje.“ A hangulat igen lelkes és Hentaller megválasztása biztosra vehető.

— **(Templomszentelés.)** Bálványoson, Somogy megyében nemrég volt a templom és az orgona felszentelése. A bálványosi református gyülekezet mintegy 800 lélekből áll. Templomát 1836-ban építette, de az építkezés el volt hibázva. A boltzatokba beépített vasak kitágultak s a boltzatok megrepedeztek, pusztulásnak indult az egész tetőzet. Végre elhatározta a gyülekezet, hogy romlásnak indult templomát fölépítteti. Az eképen renovált templom bekerült 3000 forintba. A hívek kik régebbi vágyakoztak orgonára, tömérdek költségük dacára, önként ajánlkoztak az új orgonának vételére. A templomot buzgó imával és szívekhez szóló beszéddel megnyitotta Kálmán Gyula, helyettes esperes, kinek felhívására megszólalt az orgona; játszott pedig az orgonán Tót István dömsödi kántor, kit új orgonájának megbirálására fölkerült a bálványosi gyülekezet előljárósa. Ezután a szószékbe ment Kábel József dömsödi lelkész, a ki is a nála megszokott ékesszólással prédikált.

— **(Állat az emberben.)** A napokban hat ócsényi szülő panasza ment Wosinsky Mór esperes-plébánoshoz Szegzárdra, mint az ócsényi róm. kath. iskola-azék elnökéhez, hogy Bató Antal ottani tanító ellen súlyos vádak emeljenek. A szülők állítása szerint Bató minden emberi érzésből kivetkőzve, az ismétlődő iskolás leányokat tiltott dolgokra csábította el. A vizsgálat fogja kideríteni, hogy a megszegyénítő aljas vád való-e? Gyanus az, hogy Bató a községből eltűnt, vissza hagyva családját.

— **(Véres esemény)** színhelye volt Német-Bólyban Ohnmacht János vendéglős istállója. Zundán Kontantin lancsuki illetőségű és Peck András turonyi illetőségű hajcsárok még néhány napszámossal kedden és szerdán kukoricát fosztottak Ohnmacht János napánál. De mivel többé nem volt szüksége annyi munkásra, Pecket elbocsátotta. Ez abban a hiedelemben, hogy Zundán javasolta az ő elbocsátását, a vendéglős istállójában perelni kezdett Zundánnal, majd pedig késéssel megtámadta és több helyen megszurta. Zundán

erre a maga védelmére falapátot kapott fel és azzal több oly hatalmas ütést mért Peckre, hogy ez eszméletlenül a földre rogyott. Az orvos kijelentése szerint sérülése életveszélyes. A németbólyi előljáróság a pécsi közoktatói szállításra Pecket, az önként jelentkező Zundánt pedig a szederkényi csendőrség a mohácsi kir. járásbirósághoz kísérte.

— **(Harangosó rekruták.)** A napokban vonultak be a szegzárdi ujoncok, s régi szokás szerint dalolva, duhajkodva járták be a várost. Az utolsó órában indultak utnak, természetesen jól berugva. Az országúton is folyton duhajkodtak, s midőn Kakasd községhez tartozó Szép-Tölgyes pusztához értek, egyikök meglátta a haranglábát s társaival együtt rögtön leszállt, elkezdtek irgalmatlanul harangozni. Ezt meg akarták Müller Mihály és Fischer János ottani lakosok akadályozni, azonban Szabó Mihály és Durgonics György nevű ujoncok neki estek az embereknek. Ekkor aztán Müllert addig ütötték, verték, míg mozdulni tudott. Ezután mintha mi sem történt volna, kocsira ültek s folytatták útjukat. A hősködő ujoncokat feljelentette a csendőrség.

— **(Irnok választás.)** Siklóson a szombaton tartott rendkívüli városi közgyűlésen városi irnokká Singer Géza ellenében szótöbbséggel Vönkey István választott meg.

— **(Rablás.)** A napokban Paári községben Fath Mihály ottani lakostól eddig ismeretlen tettes 145 frtot rabolt el. Felső-Iregthen Fekete Mihály lakásába törtek be s a szobát kiürítették; mintegy 114 frt értékű ruhát raboltak el.

— **(Beleesett a Dunába.)** Kristóf Lajos, szegzárdi születésű matróz az Adony közelében horgonyzó hajóról a vízbe esett és a hullámokban nyomtalanul eltűnt. A szerencsétlen fiatal ember, a ki most volt 19 éves, fia Kristóf János szegzárdi csizmadiamesternek.

— **(Betörés.)** Psztorác József báttaszéki lakos nagy lelki örömmel számalgatta, ha ideje engedte, a ládában elrakott kékhajú bankóit. Azonban a minap vége szakadt ennek élvezetnek, mert valami ügyes gazember betört hozzá s onnét az egész csomó pénzt, 1 darab százast, 4 darab tizest és 5 darab öt forintost elemelt. A tettest még nem sikerült kinyomozni.

— **(Kabát-tolvaj.)** Hajnal Gergő, bostai polgártárs bekukkantott Siklóra, gondolván, hogy ilyen kortes-világban talán neki is jut majd valami. Meg is kaparított valahonnan egy tollat és bár ő kelme nem e járásba való, kurucosan kitűzött és nagy gunyosan sétált a siklósi kövezen. Az Eizner féle kereskedés ajtaján csábítólag lengett egy szép téli kabát. Bostai polgártársunk nem sokáig engedte magát csábítani, hanem leemelte a kabátot és azt sem mondva, hogy „Isten fizesse meg“ — elsiegett. A kárt azonban a meglopott tulajdonos csakhamar észrevette és jelentést téve, a rendőrök csakhamar elfogták a tolvajt. A jelvényes hazafi elfogatása nagy csődületet okozott, mit a polgártárs szemmel láthatólag nagyon röstelt, még jobban restelte azonban, hogy jelvény van a kalapja mellett és addig-addig mesterkedett, míg a tollat valahogy letolta a kalapja mellől. Az a toll bizony nem is volt vétkes a kabát-lopásban.

— **(Millennárius kitüntetések.)** A hivatalos lap egész sorozatát közli a kitüntetéseknek, melyekben a király az ezredéves országos kiállítás szervezése körül kiváló érdemeket szerzett egyéneket részesíti. Így megengedte a király, hogy Nemegey Ákosnak, a bellyei főhercegi uradalom jószágigazgatójának elismerése nyilvánítottassék; továbbá Reich Károlynak, ugyancsak a bellyei uradalom műszaki tanácsosának a Ferenc József rend lovagkeresztjét adományozta.

— (Millenniumi kut.) Siklóson a kocsma kutja helyére tervezett díszes millenniumi kut elkészült és átadatott a közszolgálatnak. Kerékre járó nagy szivattyus kut, mely tűzbiztonsági célokból is hasznos, amennyiben a fecskendővel közvetlenül alája lehet állni és így gyorsan megtölthető vízzel. Kár azonban, hogy az emelő kerék nagyon nehezen forog úgy, hogy emberrnyi ember legyen, a ki azt meghajtja.

— (A barcsiak a belügyminiszternél.) Barcsról írják a lapunknak: Abból az alkalomból, hogy az e hó 12-én tartott vármegyei közgyűlés állandó választmánya határozatilag kimondta, hogy a barcsi járástól elszakadni kívánó hét község kérése teljesítendő, Ivánkovits István földbirtokos, ebben a határozatban Barcsra nagy sérelmet látván, a helybeli megyei bizottsági tagokat, a teendőik megbeszélése végett e hó 15-re a barcstelepi olvasó és társaskör helyiségébe értekezletre hívta egybe, mely értekezleten megjelentek mind az egybehívottak. Az előnközt Ivánkovits a Barccsal szemben tanusított méltatlan eljárás fölött megbotránkozásának ad kifejezést, annál is inkább, minthogy a miniszter már egyizben elutasította a válást kérő községeket. Fölvívja a jelenlevőket, hogy az ügyben sürgősen orvoslást keressenek. Elhatározták, hogy 4 tagból álló bizottságot küldenek a belügyminiszterhez a szakadást megakadályozandó, és e bizottság vezetésére gróf Széchenyi Pál kéretett fel, ki e tiszteletet el is fogadta. E hó 19-én utaznak fel Budapestre és 20-án jelennek meg a miniszternél. A küldöttség többi tagjai Ivánkovits István, gr. Pissár Antal és Gerner Samu. Reményljük, hogy a miniszter méltányolni fogja jogos kívánságukat és az erőszakoskodó megyei határozatot nem hagyja évi

— (A baja-báttasszéki Duna-híd építése) végleg elhatározott dolog. A tervek már késszen vannak s az építést valószínűleg tavasszal megkezdik az állam. E híd építése által Tolna, Baranya és Bácsvármegye egy rég táplált óhaja nyer megvalósulást.

— (A sárbogárdi isr. krajeár-egylet.) melynek célja szegény gyermekeket téli ruhával ellátni, a napokban tartotta szokásos táncmulatságát, mely minden tekintetben fényesen sikerült. A díszes társaság virradtig volt együtt és a megjelentek igen kellemes emlékekkel távoztak a kedélyesen eltöltött estélyről. A tiszta jövedelem 50 forint volt.

— (Megtámadták a lakásán.) Balázs Jakab, Balázs Ádám és Balázs Pál dárdai lakosok — mint levelezőnk írja — Balázs Markó darázi lakost a lakásán megtámadták; három ablakát betörték s lakásába háromszor belőttek. A lövések azonban nem találtak s a falba furódva lettek ártalmatlanokká. A merénylőket feljelentették a járásbírósnál.

— (Korcsolyaegylet Siklóson.) Dr. Berssenyi Jenő kir. aljárásbíró összehívása folytán szép számú érdeklődő gyűlt össze Siklóson a városháza nagytermében, s elhatározták a siklósi korcsolyaegylet megalakítását. A jégpálya helyének megválasztására, valamint az alapszabályok tervezésére kidolgozására bizottságok küldettek ki.

— (A megfenyegetett kormány.) Ma délelőtt a hatósághoz a következő levél érkezett:

„Hát kéröm tisztelt helybeli kormány, miután a víz a csapból nem jön, hiába szivik a gyerekek, én, mint helybeli választó kijelentöm, hogy ha nem gyűn a

csapból a víz, nem szavazok. Ezen kijelentéssel vagyok tisztelt kormányának stb.

Érdekes, hogy a levél „a helybeli városháza” a kormánybeliek”-hez volt címezve.

A legújabb külföldi gyártmányú villamvilágítási cikkek, u. m. csillárok, fali-karok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Fontos. Mint értesülünk, egy kiváló fővárosi bankintézet kiterjedt sorjegy-üzletét városunkra is ki akarja terjeszteni és e célból kiváló erőket keres, figyelmenntetjük tehát t. olvasóinkat a lapunk mai számában megjelent hirdetésre.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet. 16 sz.

18-ik előadás.

1896. október 20-án (kedden)

BÁNYAMESTER.

Vig operett 3 felvonásban; írták: Vest és Held; fordította Márkus József. Zenéjét szereste Zeller Károly.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ A vigécek. Helyzetkomikumoktól hemzsegő, kacagtató quodlibet az, a mit Kövesi Albert „eredeti fővárosi életkép”-nek

Nézett rá sokáig szótlanul.

— Ön itt? . . .

Szinte visszautasítóan hangzott ez a két szó, a mit kiejtett.

— Igen, itt vagyok, asszonyom. Féltettem és utána jöttem.

Liána két nagy szemét ráfordította a rohanó habokra, onnan pedig vissza az előtte álló férfira. Egy percig homályos felhő repült át arcán és mereven tagolta:

— Jól tette.

De a másik pillanatban már megváltozott az arca és mintha elfelejtette volna, a mi történt, mosolygott.

És e mosolyába belevegült minden csábja, minden bájosága, minden asszonyi hódító hatalma.

És hozzá lépett a férfihez, közvetlen közelébe s elkapta puha, forró kis kezével annak a jobbját.

— Úgy-e nem itél el? Úgy-e nem dob követ reám?

Könyörögve mondta ezt és mosolygott hozzá.

Erdős Béla pedig minderre nem tudott mást válaszolni:

— Asszonyom, engedje meg, hogy haza vezessem.

És kerülte a nő mosolyát, nem akart fénylő, sugárzó szeméibe nézni s a jobbját tartó puha, meleg kis kéz érintése szinte bódítólag hatott reá.

Liána pedig még egyszer odahajolt hozzá, még egyszer belevesztette a tekintetét a szeméibe és még egyszer kérdezte halk, nyomott hangon:

— Úgy-e nem vagyok rossz?

— Úgy-e nem vet meg?

ron fogva a remegő Liánát, kivezette a teremből, keresztül az előszobán, melynek ajtaját aztán gondosan becsukta.

Künn most is derülten ragyogott a hold: csendes és nyugodt volt az éjszaka.

Liána hallgatva, támolyogva ment Erdős Béla mellett. Engedte, hogy az megfogja a karját, sőt rá is támaszkodott, mert gyengének, nagyon gyengének érezte magát. A szeméi előtt is homályos volt minden, feje pedig szédült, hogy alig birt birt a lábán állni.

Csendesen, szótlanul haladtak át a kerten, be a majorház ajtaja előtt megállt Erdős Béla.

— Jó éjszakát, asszonyom.

S ezzel kinyitotta az ajtót Liána előtt.

A szalonból kiáradt a csillár fénye. És e fénynél szinte megrettent az asszony sápadt arcától,

Szükségét érezte, hogy szóljon valamit.

— Felejtse, a mi történt, asszonyom. A gróf hallgatni fog a dolgról, én pedig néma leszek. Még egyszer kérem, felejtse el.

S megcsókolta Liána kis kezét s gyengéden betolta az ajtón.

— Nyugalomra van szüksége. Feküdjék le és legyen nyugodt, asszonyom. Jó éjszakát.

S betette utána az ajtót.

Liána pedig gépiesen ment oda az égő csillárhoz, lecsavarta, mert hisz ő szokta lecsavarni minden este s aztán bement a hálószobájába. Ott félig lecsavarva égett a kis ezüstös lámpa s kellemes, édes illat fogadta. Letette magáról köpenyegét. Kigombolta keble fe-

neves, a minek tulajdonképpen tartalma nincs, de hát megfelelő céljának, mert pár óráig pompásan szórakoztatja a közönséget. Szombaton került asinre nálunk először és a nyári termék, egyenesen a Feld-féle városligeti aré nából, és a mi közönségünk hatalmasan kikacagta magát. Maga a darab jó betanulás mellett ment végbe. Erdélyi szemrevaló fővigéc volt s meg kell adni, kitűnően alakította egészen a temperamentumához szabott szerepet. A többi vigéc kollégái is jó partnereknek bizonyultak, s köztük Polgárt sikerült kupléi miatt 14-szer hívták a lámpák elé. Hegyessy Róza kedves kis iskolás bakfiat mutatott be; megjátszani való szerepe tulajdonképpen csak neki volt a darabban. Ha megemlítjük még, hogy Thursó Ilona kedvesen csicsaergette betétül alkalmazott dalait, no meg hogy Bombai és a kar a „Jambot“ derekasan adták elő, beszámoltunk a minden ízében sikerült előadásról, mely bizonyára máskor is meg fogja tölteni a nézőteret, de különösen a karzatot. (* *)

Törvényszék.

§ Agyonütötték a faluroszát. Perin Kuzmán, izségi lakos, negyvenkétéves koradacára is valóságos réme volt a mohácsi járás Izség községének. Csak úgy hívta mindenki, hogy a „falurosz“ s erre a névre Perin Kuzmán derekasan rá is szolgált. Még legénykoráról is azt beszélték, hogy megölte a saját édes anyját; később pedig az egyik Bartolov fivérét ütötte agyon. Többszörösen rosvott multu egyén léttére azonban negyvenkétéves korára sem jött meg az esze, akkor is folyton embert akart ölni. Különösen dühös

volt Bartolov Ádáma, a kinek a bátyját egyszer egy verekedés közben megölte s a kit szintén mindig azzal fenyegetett, hogy az életét vesszi. A két ember tehát halálos ellensége volt egymásnak s ebből az ellenségeskedésből kifolyólag ez évi augusztus 24-én csak eszébe jutott Perin Kuzmannak, hogy ő most megveri Bartolovot. Egy bottal felfegyverkezve, zsebében késsel, el is ment hazulról, hol Bosnyák Anna nevű asszonynyal élt vadházasságban és egyenesen a községi legelőre ment, hol Bartolov Ádám — mint községi kondás — a csordát őrizte. Itt rátámadt Bartolovra, az azonban nem hagyta magát s olyat ütött a kezére, hogy a botot kiejtette a jobbából. Ekkor a botot Bartolov Ádám ragadta fel; Perin Kuzmán pedig előrántotta a kését. Ezzel sem birt azonban Bartolovnak ártani, mert az egy jól irányzott csapással a kést is kiütötte a kezéből. Hanem ekkor aztán Bartolovra került a sor, aki mellé oda ment a fia, Bartolov György is és közös erővel addig verték agyba-főbe Perin Kuzmant, míg az holtan nem terült el a földön. Akkor magukhoz vették a Perin Kuzmán botját és kését s elmentek és bejelentették a jegyzőnek, hogy agyonütötték Perin Kuzmant. A gyilkos apát és fiut természetesen elfogták s mert azok a gyilkosság elkövetését beismerték, szándékos emberölés büntette miatt vád alá helyezték őket.

Ügyükben a végtárgyalást ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék, melynek vég-

tárgyalási termébe két fegyveres őr kísérte be a gyilkos apát és fiát. Az itélőbiróság Koszér János elnöklete alatt Jobszt Béla dr. és Bajnovits Ármin szavazó bírákból alakult meg. A vádhatóságot Zsolnay György kir. főügyész helyettes képviselte; a védelmet Egry Béla dr. vitte. Jelenvolt Jella sich István dr. törvényszéki orvos és Nédler Lajos hites tolmács is, mert úgy a vádlottak, mint a tanúk a szerb nyelvet beszélik. A végtárgyalási jegyzőkönyvet Krudy István aljegyző vezette.

A végtárgyalás során történt fejleményekhez képest Zsolnay György kir. főügyész helyettes érvelésekben gazdag vádbeszéde és Egry Béla dr. szép védőbeszéde után, a királyi törvényszék a következő ítéletet hozta: úgy Bartolov Ádámot, mint Bartolov Györgyöt bűnösöknek mondja ki a Perin Kuzmán ellen elkövetett szándékos emberölés büntetvényének elkövetésében s ezért mindkét vádlottat 2—2 évi fegyházra ítéli, tekintetbe véve a sok enyhítő körülményt, mely vádlottak javára fenforog. Az ítélet ellen úgy az elítéltek, mint védőjük és a királyi ügyész is felebbezett.

TÁVIRATOK.

— **Miniszterek, kiknek eljár a szájuk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső b. Szilágy-Somlyón eldicsekedett, hogy a miket

lett az öltönyt s úgy állt ágya előtt egy pillanatig, a semmiségbe meredve tekintetével.

Egyszerre odakapott a szívéhez. Valami összeszorította azt s a mint remegő ujjaival meg akarta ragadni úgy érezte, hogy összemorzsolja egészen, izre-porrá töri.

És egy jajszó. egy sikoly nélkül megtántorodott és karcsu kicsiny, finom, csaknem sovány teste végig esett a szőnyegen.

Odakünn az éjszakába hajló est sötétjében felhangzott valamelyik bokorból a csalogány szerezemre hívó éneke. Lombhullógás, harmatos mező illata, virágok tiszta álma közben csalogány zenéjébe azonban belerikoltott a kuvik éles, megborzongató szava.

És erre az éles, halálmadárt jelző rikoltásra felésmélt Liána.

Valami nyomta a keblét, szorította a szívet s lázas ajkai levegő után kapkodtak.

Odalép az ablakhoz s felnyitotta. Ugy nézett ki az éjszakába.

S az éjszaka úgy vonta, csalogatta magához.

Zugott a feje, azt hitte, megöli a szoba füledt levegője. És magára vette a köpenyét beleburkolózott s kiment.

A mint végigment az éj csendjében a sötét folyosón, nem vette észre senki. Aztán az udvarból kijutva a kis kert ajtaján — melyet ma szándékosan hagyott nyitva — a szabadba lépett.

És ment.

Ment sokáig cél és gondolat nélkü. Csak az érezte, hogy boldogtalan, nagyon boldogtalan.

Nem tekintett hátra az elmaradó majorklak felé

egyszer sem. S nem is látta, hogy Diána, a nagy újfundlandi, az okos, a hú Diána nyomába jutott, a mint az udvarból kiment s lassan, álmosan bandukolva követi a szokatlan sétára. Nem nézett előre se; nem akarta tudni, hogy meddig, hová megy, csak ment előre cél nélkül, öntudatlanul, lázban égve, fájdalomtól űzve.

S egyszerre csak odaért az erdő alá, a ceörgedező patak partjára, ott a kis tisztás közepén.

S itt mintegy álomból ébredt fel.

Hát ennyire jutott?

Hát így meggyalázták első, igaz szerelmében?!

Hát ez a szerelem, a mi őt a legszerencsétlenebbé tette a földön s azt a másikat, azt a férfit, akit rajongón szeretett, a legaljasabb csábitónál is aljasabbá!

És azt hitte, szétveti a fejét az örült gondolatok serege, keblét a fájdalom; csalja egy láthatatlan szirén le a habokba, a patak vizébe, mélyre . . . mélyre . . .

És e percben valaki megérintette a vállát.

Gyengéden, tisztelettel, csaknem félelemmel és mégis a férfias akarat egy bizonyos nemével, mely az érintésben egyszerre villámként futott szét remegő, reszkető testében és magához térítette.

Ijedten kapta fel a tekintetét, melyet a patak habjai szinte magukhoz bilincseltek már és megfordult.

Ott állt mögötte Erdős Béla.

— Asszonyom . . .

Csak ez az egy szó tudott kitörni a férfi akairól. Ez is úgy hangzott, mintha szorongatta volna valami a torkát s mintka szakadt volna ki vele.

Liána nagy szeméit szinte idegentül emelte az előtte állóra.

megigért, azokat már vagy megvalósította, vagy a megvalósulás útján vannak. A kvóta-kérdésben az osztrák követeléseket jogtalanoknak mondja, de még maig sem tudja, hogyan fog megoldatni. Az eddigi tárgyalások nem vezettek ugyanis eredményre, de hogyha megoldás nem jó létre, egy másik kulcs fog találatni a kérdés megoldására, mely szerint **mindegyik fél meg hozza az igazságos járulékot, vagyis ne fizessen többet az egyik fél, a másik meg kevesebbet, mint megilleti**, mert ajándékot elfogadni épp úgy nem szabad, mint tulfizetni. — **Lukács** László pénzügyminiszter **Egerben** tartott programjában szintén reméli, hogy a kvóta-bizottság meg fogja találni az igazságos alapot a kérdés helyes megoldására. — **Erdély** Sándor igazságügyminiszter jászberényi programbeszédében nem fogad el olyan megoldást, mely Magyarországot igazság szerint meg nem illeti. — **Aradon** Hieronymi végső esetben a király döntését kívánja.

— **Zichy Nándor gróf friss rántottája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután Zichy Nándor gróf Kecskeméten programbeszédet mondott. Megérkezésekor zajos ovációban részesült, amennyiben már a pályaudvarban záptojás záporral fogadták. A plebánián szépen kimosdott s elmondta mondókáját néppárti asszonyok előtt. Ugyancsak Kecskeméten a Kossuth-párti Rapesányit nagy lelkesedéssel hallgatták végig, aki délelőtt beszélt.

— **Kanonok a néppárt ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Esztergomban megjelenő „Szabadság“ című kormánypárti hetilap Pór Antal dr. ottani kanonok tollából cikket közöl, mely a liberalizmus mellett, a néppárt ellen tör lándzsát. E cikk szerint a néppártiak rossz magyarok, akik a katholicizmust meggyalázzák. A Zelenyákoktól semmi jót sem remél. A revízió kérdése napirendre soha sem fog kerülni.

— **Ugron Gábor Ujvidéken.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vasárnap tartotta mintegy 3000 főre tehető hallgatóság előtt Ugron Gábor programbeszédét, melyben fejtegette, hogy a nemzetiségi és a felekezeti közt lévő viszályok megszüntetésére csak a függetlenségi párt programja képez elegendő erősséget.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TER+

Legfinomabb

kárpáti jubturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger dijjutalmazott

biztos hatásu

Mell-Pastillait.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapest, Váci-körút 17.

Képviselőségek

és

ügynökségek

törvényesen megengedett

SORSJEGYEKNEK

havi részletfizetésre

való eladására

betölthetők egy elsőrangú bankháznál (résztvénytársaság) magas jutalék és fixum mellett.

Ajánlatok „Kiváló erő“ jelige alatt

ECKSTEIN BERNÁT

hirdetési irodájába

Budapest, Fürdő-utca 4. sz. intézendők.

15290. sz.
tkvi 1896.

Arverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy néhai Stepanek Józsefné született Vindischman Terézia hagyatéka ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Kis-Kozár község határában fekvő, a kis-kozári 476. sz. betétben felvett I. 1—3. sorsz. 1049, 1010 és 1144. hrsz. ingatlanok 726 frt becsárban mint kikiáltási árban a végrehajtási joghatályu önkéntes árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi november hó 11. napján d. e. 10 órakor Pécsen, a királyi törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 72 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881-dik évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvszék tkvi osztályánál 1896. évi augusztus hó 12. napján.

Lukrics István

kir. táblai bíró.

15637. sz.
tlk. 1896.

Árverési hirdermény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Veissenberger József pécsi lakos végrehajthatónak, Varga Imre és Varga József, ifju Varga József pécsi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 197 frt 92 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 2530. számú tlkben felvet + 4230. hrsz. szőlőre 354 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi november hó 17-én d. e. 10 órakor a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat, vagyis 35 forint 40 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1896. évi augusztus hó 22-ik napján A kir. törvszék telekkvi hatósága.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

15302. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gunszt Péter hosszúhetényi lakos végrehajthatónak, Böröcs László hosszúhetényi lakos végrehajtást szenvedett ellen 70 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Hosszu-Hetény határában fekvő, a hosszúhetényi 259. sz. betétben felvett I. 1—28. sorsz. urbéri birtoknak 480. hrsz. 99 sz. háznak Böröcz Lászlót B. 1. alatt illető 4/5 részére 766 frt becsárban mint kikiáltási árban, az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi november hó 7-ik n. d. e. 9 órakor Hosszu-Hetényben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 76 forint 60 krajcárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi augusztus hó 12-én.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

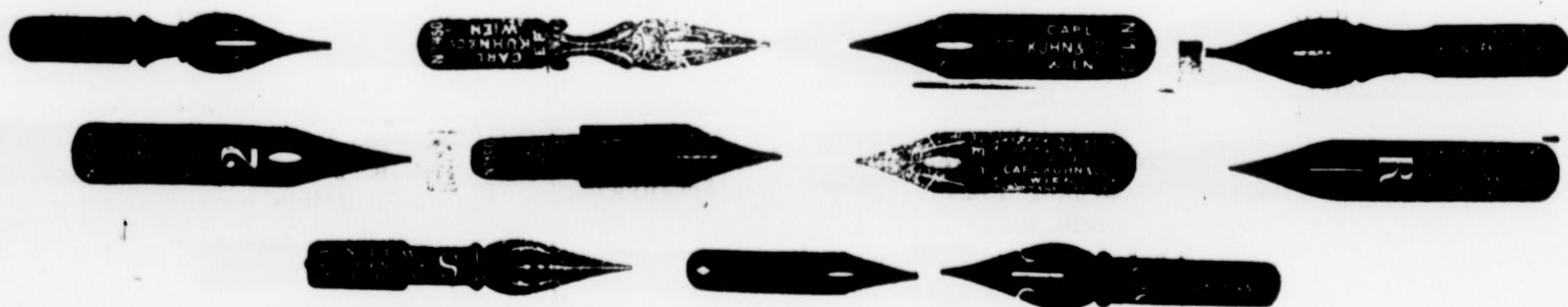
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.